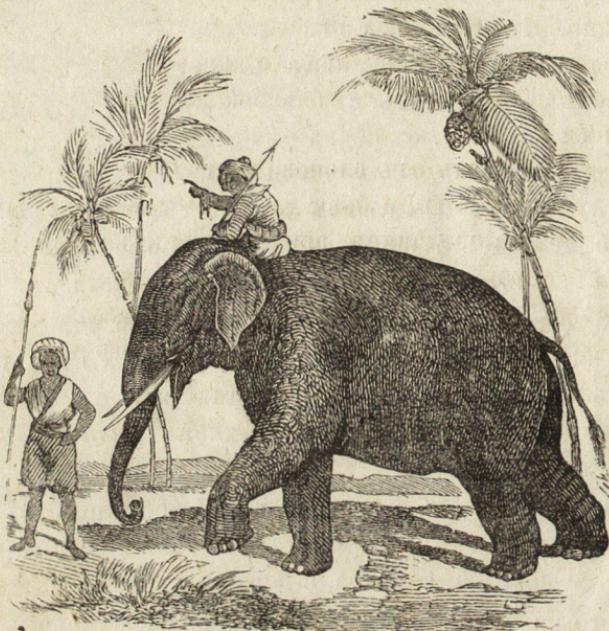

много голѣми животни отъ тоа отредъ, каквото: тапирътъ, бегемотътъ, носорогътъ и слонътъ. Кой може да си ѹомисли, че нашето свине є отъ такъвъ голѣмъ родъ! и наистина, то доста прилича на слонътъ.

Слонъ въ $\frac{1}{60}$ отъ ѹестествен. велич.

Ако не сте виждали слонъ, вгледайте се понѣ на исписаний тукъ, и, ако уголѣмите на умътъ си нашето свине сто пъти, ште видите, че то и слонътъ си приличатъ доста. То се знае, че на такъво голѣмо свине, съ къса дебела шина, която не оставя главата та нито да се вдига, нито да се навожда, подвижният край на свинското рило трѣбоваше да има ѹединъ дългъ подвижнъ хоботъ: друго-иache това животно не ѹтѣше да може нито да се навожда да пасе, нито да си издига глава та да ладе листа отъ дрѣвията та; а па на такъво животно много нѣшто храна му трѣбова. Ушити па слонътъ са уклепнали, като на старо свине; така и очити му споредъ голѣмината на тѣло то му не са голѣми, нѣ са хубави, тъмночърни и гледатъ много умно; устата му стигатъ близу до грѣдити; отъ устата на мъжкити слонове стърчатъ два голѣми зѣба, дълги до два лактия; отъ тѣхъ вадеть слонова кость. Кожата на слонътъ є